

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B11 din 12.02.2014,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, în sensul includerii Parlamentului între autoritățile publice care trebuie să aplice, în procedura legislativă, regulile minimale pentru asigurarea transparenței decizionale.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Potrivit art.4 lit.c), astfel cum este propus la **pct.11 al articolului unic**, Parlamentul României, deputații și senatorii, ar urma să fie incluși în categoria „instituțiilor” obligate să respecte dispozițiile Legii nr.52/2003, republicată.

Norma propusă cuprinde însă o confuzie terminologică, întrucât, în primul rând, din redactare rezultă că Parlamentul României este alcătuit din deputați și senatori, și nu din „Camera Deputaților și Senat”, așa cum prevăd dispozițiile art.61 alin.(2) din Constituție. În al doilea rând, trebuie precizat că numai Parlamentul poate fi inclus în sfera noțiunii de „instituție”, utilizată în partea introductivă a art.4, nu și deputații sau senatorii. Cu toate acestea, în sarcina deputaților și

senatorilor sunt instituite, prin dispozițiile proiectului, obligații similare celor prevăzute pentru autoritățile avute în vedere de art.4.

Dincolo de această confuzie terminologică, trebuie însă subliniată utilitatea soluției legislative propuse, respectiv impunerea unor reguli procedurale pentru creșterea transparenței decizionale, dar și a gradului de implicare a cetățenilor în procesul de elaborare a legilor. În acest context, precizăm că alegerea modalității prin care urmează să fie instituită o astfel de soluție legislativă trebuie să aibă în vedere, în primul rând, necesitatea respectării dispozițiilor Constituției în ceea ce privește sfera relațiilor sociale care pot fi reglementate prin lege. Avem în vedere faptul că normele propuse au ca obiect stabilirea unor reguli referitoare la procedura legislativă desfășurată în cele două Camere ale Parlamentului (**pct.1 - 24 ale articolului unic**), precum și la modalitatea de participare a cetățenilor la ședințele Camerei Deputaților ori ale Senatului (**pct.25 - 28 ale articolului unic**). Or, aceste aspecte țin de **organizarea și funcționarea** celor două Camere ale Parlamentului, **domeniu rezervat regulamentelor parlamentare**, potrivit dispozițiilor art.64 alin.(1) din Legea fundamentală. În acest sens, menționăm că, în Decizia nr.413/2013, Curtea Constituțională a precizat că *„regulamentele parlamentare se constituie într-un ansamblu de norme juridice, menite să organizeze și să disciplineze activitatea parlamentară cu privire, printre altele, la procedura de legiferare, de numire sau de investitură a celor mai importante instituții sau autorități publice în stat (Guvern, o parte din judecătorii Curții Constituționale, o parte din membrii Consiliului Superior al Magistraturii, membrii Curții de Conturi, Avocatul Poporului, directorii serviciilor de informații), precum și regulile de organizare și funcționare ale fiecărei Camere. Normele regulamentare reprezintă instrumentele juridice care permit desfășurarea activităților parlamentare în scopul îndeplinirii atribuțiilor constituționale ale Parlamentului, autoritate reprezentativă prin care poporul român își exercită suveranitatea națională, în conformitate cu prevederile art.2 alin.(1) din Constituție”*.

În aceste condiții, instituirea **prin lege** a unor norme referitoare la procedura de legiferare, precum și la alte aspecte privind funcționarea Camerelor, cum sunt cele din cuprinsul prezentului proiect, apare ca o încălcarea a autonomiei regulamentare a Camerelor Parlamentului. Astfel cum a precizat Curtea Constituțională în Decizia nr.413/2013, *„autonomia regulamentară de care beneficiază cele două Camere ale Parlamentului, în temeiul dispozițiilor*

constituționale prevăzute de art.64 alin.(1), dă dreptul acestora de a dispune cu privire la propria organizare și procedurile de desfășurare a lucrărilor parlamentare”. În aceeași Decizie se subliniază că Legea fundamentală „impune o limitare a puterii legiuitoare, în sensul că aceasta nu poate interveni printr-o lege în domeniul organizării și funcționării Parlamentului... Întrucât însăși Legea fundamentală le stabilește domeniul de reglementare, orice ingerință a legii în sfera rezervată regulamentelor parlamentare este neconstituțională, în egală măsură în care regulamentele Parlamentului, care, depășindu-și aria de incidență, ar pătrunde în domeniul rezervat legii, ar contraveni Constituției”.

Având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională, precum și caracterul obligatoriu al deciziilor acesteia, propunerea legislativă nu poate fi adoptată în redactarea propusă, întrucât normele prin care se instituie obligații ale Parlamentului sau ale deputaților și senatorilor în ceea ce privește procedura legislativă (**pct.1-24 ale articolului unic**), precum și cele referitoare la modalitatea de participare a cetățenilor la ședințele Camerei Deputaților ori ale Senatului (**pct.1-28 ale articolului unic**) sunt de domeniul regulamentelor parlamentare.

Menționăm că, în lipsa acestor intervenții legislative, nici modificările propuse la **pct.29 - 31** nu mai sunt necesare.

Totodată, ca precizare de ordin general, menționăm că propunerea legislativă nu are în vedere faptul că Legea nr.52/2003 a fost **republicată** în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.749 din 3 decembrie 2013, textele fiind, cu această ocazie, renumerotate.

PRESEDINTE
dr. Dragoș **ILIEȘCU**

București
Nr.247/12.03.2014

L. nr. 52/2003

M. Of. nr. 70/3 feb. 2003

Lege privind transparența decizională în administrația publică

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 749/3 dec. 2013

Lege privind transparența decizională în administrația publică